

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt II.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

urbem nostram & facies vestras, gratulantes prosperis
 successibus vestris, quibus cooperari studebimus, comen-
 datio rem habituri in reliquum hanc urbem, quæ tales
 edat viros nostro dignos consilio. Tum senior Lubicen-
 sium Burgimagister: Serenissima maiestas nos pro exi-
 litate nostra debito nos exolvere cupientes, quantum po-
 tuimus, non quantum volumus, debuimusque, ostendi-
 mus imperatoria celsitudini: cui non mediocriter, nos,
 nostraque, debemus: immortales gratias habentes digna-
 tioni tantæ, quæ etiam quod parum est, accipere digna-
 tur pro magno: quod solita clementia & benignitati, vi-
 par est, deputamus: rogamusque, ut inter postremos nos
 suos affeclas numerare dignetur tanta maiestas. Ad quæ
 Imperator: Non in postremis vos gerimus, sed loco ve-
 stro dignamur, recipientes in sacris archiuis quæ à no-
 stris prædecessoribus de hac urbe sunt constituta: quæ nos
 non solum sustinere, sed etiam amplificare pollicemur.
 In hæc verba dimissi, abiierunt cum alacritate.

CAPVT II.

Aderant comites Holsatia, querimoniam defe-
 rentes aduersus Hamburgenses, qui & ipsi ade-
 rant, rei exitum videre cupientes. Comites deuocabant
 eos in suum ius, ut ab antiquo semper habitum fuerit.
 Illi imperialem desuper declarationem audire cupien-
 tes, inuenire se asseruerunt in priuilegijs, quod comiti-
 bus propè nihil debentes, exempti censerentur, quodque
 à nonnullis imperialis aula affecla imperatorij haberen-
 tur: se in virumque esse paratos, modò intelligant Cæsa-
 rea maiestatis desuper sententiam. Nam diui Friderici
 primi priuilegia, multa illi oppido contulisse videban-
 tur, quæ tum edebantur. Imperator interloquutus, ius-
 sit Hamburgum oppidum comitibus parere, saluis li-
 bertati-

bertatibus, quas ab Imperiali culmine promeruerunt. Illi domum redeūtes, Rolandi statuam, quam pro signo libertatis in ponte, qui hodiè nomen tenet, ab olim erectā habuere, deiciunt: comitibus suis deinceps (vt semper) coniunctissimi. Imperator autem, per dies decem Lubicæ commoratus, opiparè habitus est: Milites ac milites ludis suis, forum tenebant occupatū, hastis quotidie cōcurrentes. Quo etiam tempore Gregorius Papa XI. decimam sollicitauit ab ecclesiasticis per omne Imperium: Sed archiepiscopi tres ad Rhenum, obuiam vadunt, se opposcentes, vt debuere, emunctioni cleri sui. Interim moritur Moguntinus, & Papa ecclesiam donauit Ludouico Bambergensi episcopo, fratri & wilhelmi marchionis Misne: capitulum autem elegit dominum Adolphum de Nassaw, immò postulauit, quòd iam teneret episcopatum Spirensē. Imperator studuit Ludouico, & obsedit Erphordiam, in qua erat Adolphus postulat: vastauit vicinam Thuringiam, sed nihil potuit aduersus urbem. Adolphus enim pradia & arces ecclesie tenebat in manibus. Dura tamen conditio, quòd postulatio soli gratia pontificis innititur.

CAPVT III.

Karolus interea multa peregit, vt filius eius & wēt-
laus, rex Bohemia & Romanorum quoque rex
eligeretur: indè euisceratum est Imperium. Rheni ve-
tigalia, quæ pro patrimonio erant Imperio, indè parti-
ta sunt, vt vnusquisque Electorum non modicum quid
acciperet: Deplumata est aquila, vt in reliquum cate-
ris sit animantibus cōtemptui: quid enim potest sine pen-
nis? perfecitque, vt ab archiepiscopo Coloniensi Fride-
rico, Aquisgrani rex Romanorum coronaretur. Per quæ
tempora, cum Castellani de Dannenberge receptarent

Ty 3

popula-